

Byla T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS)

prieš

Europos Bendrijų Komisiją

„Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Prašymas sustabdyti vykdymą —
Direktyva 98/37/EB — Priimtinas — *Fumus boni juris* — Skuba —
Interesų palyginimas“

2007 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartis . . . II - 1786

Nutarties santrauka

1. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Priimtino sąlygos — Pagrindinio ieškinio priimtinas „prima facie“*
(EB 242 ir 243 straipsniai; Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalis)
2. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Priimtino sąlygos — Pagrindinio ieškinio priimtinas „prima facie“*
(EB 242 ir 243 straipsniai; Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos Nr. 98/37 2 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 ir 2 dalys)

3. *Laikiniųjų apsaugos priemonių taikymas — Priimtimumo sąlygos — Pagrindinio ieškinio priimtimumas „prima facie“*
(EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa, EB 242 ir 243 straipsniai; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos Nr. 98/37 2 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 2 dalis)
4. *Laikiniųjų apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Skyrimo sąlygos — Skuba — Didelė ir nepataisoma žala*
(EB 242 straipsnis; Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalis)

1. Kad prašymas sustabdyti akto vykdymą būtų pripažintas priimtinu, ieškovė turi įrodyti kai kurių aplinkybių egzistavimą, leidžiantį *prima facie* daryti išvadą dėl pagrindinio ieškinio, kuriuo grindžiamas jos prašymas dėl laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo, priimtimumo, siekiant išvengti, kad taikant laikiniųjų apsaugos priemonių procedūrą būtų sustabdytas akto, kurį panaikinti Bendrijos teismas vėliau atsisakytų, pripažinęs pagrindinį ieškinį nepriimtinu, vykdymas. Toks pagrindinio ieškinio priimtimumo nagrinėjimas, atsižvelgiant į laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros skubumą, turi būti trumpas. Prašymo dėl laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo atveju pagrindinio ieškinio priimtimumas gali būti vertinamas tik *prima facie*, siekiant nustatyti, ar ieškovas nurodė pakankamai aplinkybių, kurios pateisina *a priori* išvadą, kad pagrindinio ieškinio priimtimumas nėra neįmanomas. Laikinas apsaugos priemonės taikantis teisėjas turi paskelbti šį prašymą nepriimtinu, tik jei pagrindinio ieškinio priimtimumas būtų visiškai neįmanomas. Jei per laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą būtų nusprendžiama dėl priimtimumo, kuris *prima facie* nėra visiškai neįmanomas, tai iš anksto nulemtų Pirmosios instan-

cijos teismo sprendimą pagrindinėje byloje.

(žr. 31–33 punktus)

2. Atsižvelgiant į Direktyvos Nr. 98/37 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su mašinomis, suderinimo sistemą ir tikslus panašu, jog Komisija, remiantis direktyvos 7 straipsnio nuostatomis, *prima facie* turi pareigą, o ne paprastą galimybę nuspręsti dėl nacionalinės priemonės, apie kurią jai buvo pranešta. Taip pat *prima facie* atrodo, kad Komisija turi

nuspręsti ne dėl priemonės projekto, bet dėl nacionalinės priemonės, kuri, priimta valstybės narės, riboja aptariamų mašinų judėjimo laisvę.

galimybės, kad Komisijos aktas gali sukelti privalomas teises pasekmes šiame akte numatytų mašinų gamintojui.

(žr. 39, 40 ir 42 punktus)

Be to, taikant tos pačios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies nuostatas, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad mašinos ar saugumo įrenginiai, kurių atžvilgiu taikoma ši direktyva, negalėtų būti tiekiami į rinką ir naudojami, jei jie kelia pavojų žmonių saugai ir sveikatai, o tam tikrais atvejais – naminiams gyvuliams ar turtui.

3. Tuo atveju, kai Bendrijos aktą valstybei narei adresuota institucija, jei veiksmai, kurių turi imtis valstybė narė siekdama įgyvendinti šį aktą, yra automatinio pobūdžio arba jei aptariamo akto pasekmės yra neabejotinos, toks aktas yra tiesiogiai susijęs su visais asmenimis, kuriems daro įtaką šis veiksmas. Jei, priešingai, aktas suteikia valstybei narei galimybę veikti ar neveikti arba nedraudžia jai veikti tam tikru būdu, tai būtent valstybės narės veikimas ar neveikimas, o ne pats aktas yra tiesiogiai susijęs su suinteresuotuoju asmeniu.

Todėl šioje stadijoje laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali atmesti galimybės, jog Komisijai konstatavus, kad valstybės narės pagal minėtos direktyvos 7 straipsnio 1 dalį priimta nacionalinė priemonė yra pateisinama ir, remiantis šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalimi, tokią informaciją perdavus kitoms valstybėms narėms, Komisijos aktu labai pakeičiama aptariamų mašinų gamintojų teisinė padėtis ir trukdoma šias mašinas pateikti ar atiduoti naudoti į šio akto adresaičių valstybių narių rinką. Taigi *prima facie* negalima atmesti

Prima facie atrodo, kad tuomet, kai valstybės narės, kurioms yra skirtas aktas, kurio Komisija, remdamasi Direktyvos Nr. 98/37 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su mašinomis, suderinimo 7 straipsnio 2 dalimi, jas informuoja, jog nacionalinė priemonė, draudžianti pateikti į rinką tam tikras mašinas ar joms judėti, yra pateisinama ar iš dalies pateisinama, jos gali drausti

tik Komisijos akte, pripažįstančiame, kad nacionalinė priemonė yra nepateisinama, nurodytų mašinų atidavimą naudoti. *Prima facie* panašu, kad būtent Komisija vertina būtinybę imtis tokių priemonių, o valstybės narės turi pareigą dėl tokios išvados imtis reikalingų priemonių, t. y. pašalinti mašinas iš rinkos ir neleisti patiekti jas į rinką ar jas atiduoti naudoti, jei jos kelia pavojų žmonių saugai ir sveikatai, kaip tai numato direktyvos 2 straipsnio 1 dalis. Todėl negalima atmesti to, kad valstybės narės *prima facie* neturi jokios diskrecijos, kai joms yra skirtas aktas.

ieškovės gaminamomis mašinomis, yra konkrečiai su ja susijęs.

(žr. 50–52, 56, 57 punktus)

Be to, nors teisinga, kad kiti subjektai nei tie, kuriems skiriamas sprendimas, gali manyti, jog šis sprendimas yra su jais konkrečiai susijęs tik tokiu atveju, jeigu jis būtų jiems taikomas dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš kitų asmenų, ir todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą, *prima facie* negali būti atmesta galimybė, jog minėtas Komisijos aktas tiek, kiek jis aiškiai ir išimtinai susijęs su

4. Prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo skubumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į laikino sprendimo būtinybę, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos šaliai, pateikusiai prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Nors finansinio pobūdžio žala, išskyrus išimties aplinkybes, negali būti laikoma nepataisoma ar sunkiai pataisoma, nes vėliau ji gali būti finansiškai atlyginta, laikinoji apsaugos priemonė yra pateisinama, jeigu, nesant tokios priemonės, ieškovė atsidurtų tokioje padėtyje, kad iškiltų pavojus jos egzistencijai prieš priimant pagrindinės bylos procesą užbaigiantį sprendimą. Nereikalaujama, kad būtų visiškai neabejotina, jog žala neišvengiama, užtenka, ypač jei žalos atsiradimas priklauso nuo kelių veiksnių, kad jos atsiradimo galimybė būtų pakankamai tikėtina.

Komisijos sprendimas, *prima facie* įpareigojantis visas valstybes nars imtis

prekybą ribojančių priemonių, pavyzdžiui, draudžiančių pateikti šias mašinas į rinką ir joms judėti, dėl šių mašinų neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir saugai, gali kelti pavojų įmonės, kuri gamina šias mašinas, reputacijai. Todėl reikia pripažinti, kad toks pavojus yra žalingas. Toks pavojus įmonės komercinei ir produktų saugumo reputacijai gali sukelti žalos, kuri dėl sunkiai įvertinamo jos dydžio sunkiai ištaisoma. Tokia žala gali būti kvalifikuojama kaip didelė, nes toks pavojus dėl minėto sprendimo gali turėti pasekmių visose valstybėse narėse ir dėl to visoms rinkoms, kuriose veikia ieškovė, o ne vienoje iš jų. Toks pavojus jos reputacijai gali sukelti nepataisomas pasekmes nagrinėjamame ir kitose jos veiklos sektoriuose ir todėl jos

bendrai finansinei padėčiai. Taigi rizika, kad ji gali greitai bankrutuoti, nėra vien tik hipotetinė, bet, priešingai, yra gana didelė.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, minėto Komisijos sprendimo vykdymas gali sukelti ieškovei įmonei didelę ir nepataisomą žalą, taip sukeliant pavojų jos egzistavimui, todėl prašomų priemonių skuba atrodo neginčijama.

(žr. 121–123, 136, 137, 142–144 ir 146 punktus)